
Izba warszawska

Palestra 29/12(336), 126-127

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

padki w rodzinie chłopskiej. Studia prawnicze ukończył na Uniwersytecie Warszawskim w 1929 r. W tym też roku rozpoczął aplikację w zawodzie adwokackim oraz pracę społeczną w spółdzielczości w mieście Dereczyn (pow. słonimskiego, województwa nowogródzkiego).

W 1939 r. adw. Stanisław Głowacki został przesiedlony w głąb terytorium ZSRR do Kazachstanu (obwodu Dżambu), gdzie zatrudniony został początkowo jako robotnik budowlany, a następnie jako pracownik księgowości. W czasie wojny w latach 1942—1945 przejął funkcję przewodniczącego Rejonowego Zarządu Związku Patriotów Polskich w mieście Merko po działaniu KPP Kazimierzu Józwiaku, bratanka gen. F. Józwiaka (ps. „Witold”). Urzędując na tym stanowisku, organizował pomoc dla emigracji polskiej, a w szczególności dla rodzin żołnierzy, którzy zaciągnęli się do Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR. W tych tak trudnych warunkach wojennych zabiegał u władz miejscowych o przydziały żywnościowe, opałów dla rodzin polskich i dzieci osieroconych w wyniku wojny. Za swą aktywną działalność w Związku Patriotów Polskich został przez władze Związku wyróżniony.

Po wojnie powrócił do kraju w listopadzie 1946 r. i osiedlił się w Lwówku Śląskim, gdzie podjął praktykę adwokacką, by później od 1953 r., po utworzeniu Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Lwówku Śląskim, zostać założycielem tego Zespołu i jego członkiem, a następnie — przez wiele kadencji — kierownikiem Zespołu. W pracy zawodowej był sumienny, pracę wykonywał z maksymalną starannością. Był wzorem dla młodych kolegów-adwokatów w dziedzinie sumiennej i mrówczej pracy adwokata. Wy-

chował także kilku adeptów adwokatury w okresie wieloletniej pracy w Zespole.

Adw. Stanisław Głowacki był ogromnie życzliwym człowiekiem wobec kolegów, którzy czerpali z jego ogromnej wiedzy umiejętności praktyczne, a jednocześnie był osobiście bardzo skromny. Pracę dla ludzi traktował jako pasję swego życia. Niezależnie od pracy zawodowej udzielał się także społecznie w takich organizacjach, jak ZBOWiD, PCK, PKS i PSS „Społem”. Był przez kilka kadencji radnym miejskiej Rady Narodowej w Lwówku Śląskim. Posiadał odznaczenia i dyplomy za swoją pracę społeczną, a między innymi Złotą Odznakę Zasłużonego Działacza Ruchu Spółdzielczego, Złotą Odznakę za Ofiarną Pracę na Rzecz PKPS-u.

W ostatniej drodze adw. Stanisława Głowackiego towarzyszyło Zmarlemu bardzo wiele osób, w tym adwokaci z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Jeleniej Górze i z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Bolesławcu z wicedziekanem Okręgowej Rady Adwokackiej w Wałbrzychu adw. Kazimierzem Schillerem, a także liczni kombatan-ci-członkowie organizacji zbawidowskiej z jej prezesem i członkiem Rady Naczelnej ZBoWiD mjrem rez. Leonem Pyfflem.

Słowa pożegnania wygłosił w imieniu rodziny proboszcz miejscowej parafii. Liczne wieńce, wianki i bukiety kwiatów pokryły mogiłę Stanisława. Pochowany został obok mogiły swojej żony Marii. Pamięć o Nim zostanie zawsze żywa i trwała wśród tych wszystkich, którzy się z Nim stykali w czasie jego pracy zawodowej i społecznej.

adw. Waldemar Łapkowski

Izba warszawska

Z działalności Koła Adwokatów Emerytów i Rencistów

przy ORA w Warszawie. Niedziennie spotkanie odbyło się w dniu:

14.XI.1985 r. w siedzibie Okręgowej Rady Adwok. przy Al. Ujazdowskich. Po wakacyjnej przerwie wznowiło swoją pożyteczną działalność Koło Adwokatów Emerytów i Rencistów, aby konsekwentnie pogłębiać integrację środowiska adwokackiego starszego pokolenia palestry stołecznej i udzielać licznej populacji emerytów tej palestry możliwie wszechstronnej pomocy.

Wspomniane spotkanie miało uroczysty charakter, poświęcone ono było bowiem tym razem złożeniu wyrazów szacunku dwóm Kolegom, którzy wpisani zostali na listę adwokatów w Izbie warszawskiej 50 lat temu. Tymi jubilatami obecnymi na uroczystym spotkaniu byli adw. adw. Tadeusz Michałowski i Antoni Pajdak.

Zebranie zagałł prezes Koła adw. Mieczysław Drozdowicz, witając gorąco Kolegów-Jubilatów, dziekana Rady adw. M. Dubois i skarbnika Rady W. Krajewskiego oraz licznie przybyłych na spotkanie członków Koła. Z kolei dziekan Rady podzielił się z obecnymi na sali kilkoma informacjami na temat rysujących się możliwości poprawy sytuacji materialnej adwokatów-emerytów. Chodzi przede wszystkim o zmianę od 1.I.1986 r. struktury wynagrodzeń adwokatów za pomoc prawną, co może zwiększyć fundusze socjalne przez zwiększenie odpisów na te cele. Dziekan wspomniął również o zmianie stanowiska Naczelnej Rady Adwokackiej w sprawie budowy Domu

Adwokata-Seniora w Grzegorzewicach, na co zostały przeznaczone środki na opracowanie prac przedprojektowych. Zwracając się do Kolegów-Jubilatów, dziekan M. Dubois zaznaczył, że ich rzadki jubileusz 50-lecia jest nie tylko ich sprawą osobistą, ale także kartą w historii stołecznej adwokatury, albowiem obaj Jubilaci zostawili trwałe ślady w zaszczytnej działalności publicznej.

Jubilatom wręczono stosowne dyplomy, upominki i kwiaty przy gorącym aplauzie zebranych. Przemówił do nich w imieniu Koła pięknym słowem gratulacyjnym, pełnym refleksji, adw. J. Klewin, mówiąc m.in. o zaszczytnej pozycji adwokata w społeczeństwie.

W części artystycznej spotkania przy lampce wina członkowie Koła wysłuchali z zainteresowaniem wystąpień artystycznych. Na tę część spotkania przewidziano imprezę poetycko-muzyczną w wykonaniu A. Zawieruszan-ki, aktorki Teatru Narodowego w Warszawie, oraz B. Rusin-Knapp, solistki Opery Łódzkiej (sopran), która przy akompaniamencie odśpiewała kilka pieśni z epoki romantyzmu. Uczestnikom spotkania przypadła szczególnie do serca poetycka prezentacja dziejów długoletniego, pełnego egzaltacji romansu Zygmunta Krasieńskiego z Delfiną z Komarów Potocką, oparta na listach poety do niedosiętej wybranki.

s.m.